

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

'Εσωτερικού φρ. 6

'Εξωτερικού φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσιεύειν
ἐγγράφα δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΗΘΙΚΟΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Τῇ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ὑπὸ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑ
 Η δὴ 8' σελ. 25 φρ.
 Η ἡμέρα 15
 Η γράμμη 6025
 Δι' ἐγγεγραμμένη δημοσίευση
 σφηνάται πλεον. τῶν ἐκ-
 τῶν 75% διαβ. δὲ τὰς
 πλεον. 12% καὶ 20%.
 Μελέτη ἐπιστημο-
 νικὰ καὶ κοινωνικὰ καὶ
 διδασκτικὰ, σύμφωνα
 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ
 Περιδικίου, κατα-
 χαρίζονται

Διεύθυνσις: Rédaction du journal grec «Πανδαίσις» — VARNA (Bulgarie).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τὸ βιβλίον καὶ ἡ ἐφημερίς. — Ὁ βίος ἐν Κίνα (Συνέ-
 χεια). — Οἱ Χαιρετισμοί. — Ὁ βίος ἐν Ἀμερικῇ. — Ὁ Μάστιος
 (ποίημα). — Ἡ ἐπέτειος τοῦ Πάπα. — Αἱ γυναῖκες ἐν Κίνῃ. —
 Παικίλα. — Βουλγαρικοὶ Κώδικες. — Μέθοδος Βουλγαροελληνική.
 — Ἀλληλογραφία.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΙ Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις φιλολογικὸν δελτίον τοῦ
 πρακτορείου τοῦ παγκοσμίου τύπου, ἡ „Παγ-
 κόσμιος πνευματικὴ κίνησις“ δημοσιεύει τὴν
 διδασκτικωτάτην ταύτην μελέτην.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποίος ἐκ τῶν συγχρόνων
 σοφῶν τῆς ἐσπερίας, ὧν ἡ γνώμη ἔχει κύρος ἐν
 τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων, εἶπεν ἢ ἐγραψεν, ὅτι
 λαὸς ἀναγινώσκων ἐφημερίδας χάνει τὴν φιλολο-
 γίαν του. Τοῦτο θὰ ἡδύνατο καὶ ἄλλως νὰ δια-
 τύπῃ: „Ὅπου προοδεύει ἡ ἐφημερίς, τὸ βιβλίον
 (ἢ φιλολογία) δὲν δύναται νὰ προαχθῇ. Ἀμφοτέ-
 ρων τῶν ἀνταγωνιστῶν τούτων ἡ ἀνάπτυξις ἐπὶ
 τοῦ αὐτοῦ γίνεται πεδίου—τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύ-
 ματος. — Τὸ ἔδαφος τὸ ὁποῖον ἀποκτᾷ ὁ εἷς, τὸ
 χάνει φυσικὰ ὁ ἄλλος, Ὁ χάνων δὲ τὸ ἔδαφος
 τῆς ἀναπτύξεώς του, τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ, ὑπάρχει χά-
 νει τὴν ὑπαρξίν του αὐτήν. Τούτου οὐδὲν ἐναρ-
 γέστερον.

Πρόδηλον ἐπίσης εἶναι ὅτι ἡ ἐφημερίς προά-
 γεται ἀναλώρασι τοῦ βιβλίου δυναμένη, νὰ παρα-
 βληθῇ, ὡς χονδρὸν δένδρον, πεφυτευμένον ἐν στε-
 νοχώρῳ τόπῳ, ἔνθα, ἀπορρόφῳ πάσας τὰς γο-
 νιμοποιούς καὶ ἱκμαῶδεις οὐσίας, καθίσταται δύσ-
 κολον τὴν βλάστησιν καὶ ἀνάπτυξιν παντὸς ἄλλου
 φιλολογικοῦ φυτοῦ. Παρ' ἡμῖν μάλιστα καὶ ἔνεκα
 τοῦ φιλοκαΐνου καὶ τῆς περὶ τὰ πολιτικὰ ροπῆς τοῦ
 ἠθικοῦ χαρακτήρος, ἡ ἐφημερίς ἀπερρόφησεν ὅλον
 τὴν προσοχήν, καὶ κατέκτησεν ὅλον τὸ στάδιον
 τῆς πνευματικῆς ἐνασχολήσεως. Θὰ ἡδύνατό τις
 νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ πνεῦμα ὑποδουλωθὲν εἰς τὴν ἐφη-

μερίδα ὑπάρχει ἔρμαιον τῆς τυραννικῆς κατα-
 κτήσεώς της.

Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀναγνώσεως ἐπὶ τοῦ ἀνθρω-
 πίνου πνεύματος εἶναι ἀναμφισβήτητος. Δὲν ἰξεύ-
 ρω ἂν θὰ ἡδύνατο νὰ γείνη χρῆσις τῆς λέξεως
 ἐφημερισμός, κατὰ τὸ ἀλκοολισμός καὶ μορφινι-
 σμός. Ὅτι ὅμως πάσχομεν ἐν Ἑλλάδι πνευματι-
 κῇ πάθῃ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐφημερίδων,
 δύναται σπουδαίως νὰ ὑποστηριχθῇ. Ἐκ τούτου τὸ
 ὅτι τόσον πολὺ δυσανασχετοῦμεν τὴν μόνην ἡμέ-
 ραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθ' ἣν δὲν ἐκδίδονται ἐφημε-
 ρίδες. Συνειθίσαντες εἰς τὴν καθημερινὴν δηλητη-
 ρίαν τοῦ πνεύματός μας, δὲν δυναμεθα νὰ κά-
 μωμεν μίαν ἡμέραν ἀνευ αὐτῆς, ὡς οἱ ὑπὸ τοῦ κα-
 πνίσματος, τῶν οἶνοπνευμάτων, τῆς μορφίνης κατα-
 κυριευθέντες. Ἄς φαντασθῇ δὲ πᾶς τις τὸ προζε-
 νοῦμενον κακὸν ἐκ τῆς καθημερινῆς ταύτης πνευ-
 ματικῆς δηλητηριάσεως! Ἡ πολεμικὴ τρέλλα, ἥτις
 εἰς τοσαύτην παραφορὰν μᾶς παρεξέτρεψε τὸ πα-
 ρελθὸν ἔτος, ἡ μελαγχολικὴ ἀπογοήτευσις, ὑφ' ἣν
 μαραινόμεθα σήμερον, εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφη-
 μερισμοῦ, τῆς ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν ἐφημερίδων πνευματικῆς δηλητηριάσεως.

* * *

Εἶναι ἀληθές, ὁχι μόνον τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ
 καὶ παντὸς ἐν γένει ἀναγνώσματος τὴν ἐπίδρασιν
 ὑφίσταται τὸ πνεῦμα ἡμῶν. Ἐπομένως, ὅτι λέγο-
 μεν περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐφημερίδων, δύ-
 νανται νὰ ἀντιτάξωσιν ἡμῖν καὶ περὶ τῶν βιβλίων. Ἡ
 διαφορὰ ὅμως εἶναι ὅτι ἐκ τῆς πολυαναγνώσεως ἐν
 τοῖς βιβλίοις, ἔχομεν ἀντιστήκωμα τὴν πολυμάθειαν,
 κέρδος ὅπερ δὲν παρέχει ἡμῖν ἡ ἀνάγνωσις τῶν
 ἐφημερίδων. Μανθάνει τις ὅταν μελετᾷ, καὶ μόνον
 ἐν τῷ βιβλίῳ μελετᾷ. Ἡ ἐφημερίς δὲν μελε-
 τᾶται, διαβάζεται ἀπλῶς. Αἱ ἐφημερίδες ὁμοιάζου-
 σι τὰ πτερόεντα ἔπεα, τὰ ὅποια ὁ χρόνος συμπα-
 ρασύρει εἰς τὴν ἀβυσσον τοῦ ἐξαφανισμοῦ μετὰ
 τῶν ἡμερῶν τῆς δημοσιεύσεώς των, Εὐκολώτερον

θὰ ἡδύνατό τι νὰ φάγη φαγητὸν πρὸ πέντε ἡμερῶν μαγειρευθὲν, ἢ ν' ἀναγνώσῃ τὸ ἐσπέρας πρωΐνῃν ἐφημερίδα. Κατὰ συνέπειαν καὶ τὰ καλὰ ἀναγνώσματα, ἅτινα δημοσιεύουσιν αἱ ἐφημερίδες ἀνταπερέρχονται χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀναγνώστου ἴχνη διαδόσεως, βαθέα τοῦλάχιστον.

* * *

Ἄλλ' εἶναι πάντοτε καλὰ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐφημερίδων; Ἐν πρώτοις ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἄρθρων, ἅτινα συντάσσουν διόκριμοι κάλαμοι, καὶ τὰ ὅποια εἶναι ἀνεξαρτήτως μεροληπτικά, ὡς ὑποστηρίζοντα ἢ πολεμοῦντα συστηματικῶς μίαν ἢ ἄλλην πολιτικὴν, ἐξ οὗ πρόδηλος ἡ ἀλυσιτέλεια εἰς τὸν ἀναγνώστην κειμένων, ὧν ἡ ἀρετὴ δὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ τὸ πολιτικὸν συμφέρον, ὅλη ἡ ἄλλη ἐφημερίς συντάσσεται ὑπὸ ἐργατῶν τῶν γραμμάτων, τινὰς τῶν ὁποίων οἱ διευθύνται τῶν ἐφημερίδων δὲν ἐκτιμῶσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν, ἥτις εἶναι σήμερον τὸ μέτρον τῆς ἀξίας πάσης προσφερομένης ἐργασίας περισσότερον τῶν οὐχὶ πρώτης τάξεως ἐργατῶν τῶν τυπογραφείων¹⁾. Ἐπειτα ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀνωτέρω παρατήρησιν καὶ οἱ δοκιμώτεροι τῶν δημοσιογράφων, ὑπόχρεοι ὄντες καθ' ἡμέραν περὶ παντοίων ἀντικειμένων νὰ γράφωσι καὶ νὰ διδῶσιν ἀμάσως εἰς τὸν στοιχειοθέτην τὸ χειρόγραφόν των, χωρὶς καὶ νὰ τὸ ἀναγνώσῃ καὶ τὸ ἐπεξεργασθῶσι, δὲν δύνανται νὰ εἰπωσιν, ὅτι ἡ ἐργασία τῶν οὕτω γινομένη εἶναι τόσον ἐντελής, ὅσον θὰ ἦτο ἔάν εἶχον τὸν καιρὸν νὰ ἐπεξεργασθῶσιν αὐτήν. Τὸν χρόνον δὲ τοῦτον τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τῆς ἐπεξεργασίας δὲν δύνανται νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ τὴν νύκτα τὸ πλεῖστον, βεβιασμένως συμπληρωμένη ἐφημερίς, ἀπαιτοῦσα νὰ ἐκδοθῇ εἰς τακτικὴν καὶ ὠρισμένην ὥραν, ἀλλὰ τὸ βιβλίον εἰς τὸ ὅποιον καὶ μόνον δύνανται νὰ δημοσιευθῶσι πραγματεῖαι μελέτης καὶ ἐργασίας ἐντελεῖς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον. Ἀφίνω ὅτι ἡ ἐφημερίς κατέστη φιλολογικὸν τι πάμπαν περὶ πλείστων ὅσων πραγματευομένη, ἀλλ' ἀκροθιγῶς καὶ οὕτως ἀτελῶς, ὥστε οὐ μόνον οὐδὲν μαθάνει ἀκριβῶς καὶ τελείως ὁ ἀναγνώσκων, ἀλλὰ καὶ ἐπιφορτίζει τὸ πνεῦμά του, καθ' ἑκάστην πρωΐαν μὲ βαρὺ φορτίον ἀτελῶν καὶ συγκεχυμένων πληροφοριῶν, περὶ παντὸς γεγονότος καὶ πάσης γνῶσεως ἀνωφελῶν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸν ἀναγνώσκοντα καὶ μόνον ἀποτέλεσμα ἔχουσῶν τὴν ἐπιβλαβὴ καταπόνησιν τοῦ νοδός, καθισταμένου ἀνικάνου πρὸς ἐμβριθὴ μελέτην, ἢ ἀποκτάντος, ἔνεκα τοῦ κόρου τῆς κατὰ συνήθειαν ἐπιπολαίου ἀναγνώσεως, ποῖαν τινὰ ἀπιστροφὴν πρὸς μελέτην ὠφελιμωτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἀναγνωσμάτων.

¹⁾ Χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἐπαγγέλματος διαχειριστῆς ἐφημερίδος τινὸς ἐπρότεινεν ὡς μισθὸν εἰς διορθωτὴν δρ. 25 κατὰ μῆνα, μεταφρασταὶ δὲ ἐφημερίδος ἐλάμβανον δραχ. 30 κατὰ μῆνα.

Καθ' ἑκάστην πρωΐαν μετὰ τοῦ καφέ καὶ τοῦ σιγάρου, τῶν δύο τούτων ὑλικῶν δηλητηρίων, ροφῶμεν ἀπλήστως καὶ τὸ πνευματικὸν δηλητήριον τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐν οἷᾳ, φεῦ! ποσότητι καὶ ποικιλότητι! Ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ δελτίου, τὸ ὅποιον ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν ιδεῶν καὶ πεποιθήσεών μας συγκινεῖ τραχέως ἢ ἡδέως τὴν καρδίαν ἡμῶν, μέχρι τῶν ὕθρεων, ἃς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπευθύνει κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν φιλοτιμίας, ὑπὸ τῶν παντοίων τραγικῶν συμπεθεγκτόων καὶ κακουργημάτων τοῦ σύμπαντος κόσμου, τὰ ὅποια διαταράττουσι τὴν ἀρετὴν ἢ σκανδαλίζουσι τὴν συνειδησίμ μας, μεχρι τῶν φαντασιωδῶν περιπετειῶν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἃς ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰς ὑποφυλλίδας, καὶ αἰτνες τόσον πολὺ συνθλίβουσι τὰ ἡμέτερα αἰσθήματα, ποῖον διηνεκὲς καθημερινὸν μαρτύριον τοῦ τάλαιπάρου ἡμῶν πνεύματος! Ἐπειτα, τόσα ἄλλα πράγματα συμφέροντα ζημιωθέντα ἐκ τῶν αὐξομειώσεων τοῦ χρηματηστηρίου, καὶ τῶν ἐν γένει ἀγορῶν προσδοκίαι, διαθροπτόμεναι σήμερον καὶ διαψευδόμεναι αὔριον· γεγονότα σκοπίμως ἢ ἐκ ψευδοῦς ἀντιλήψεως ἐξογκούμενα σκάνδαλα ἀφορῶντα ὑψίστα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐπινοούμενα ἢ χρωματιζόμενα ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς κερδοσκοπίας, καὶ τόσα ἄλλα πράγματα ἢ ἐπινοήματα, ἅτινα καθ' ἑκάστην βλέπομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐπιβεβαιούμενα σήμερον, διαψευδόμενα αὔριον. Ἰδοὺ ποῖον χάος, ποῖα σύγχυσις διηνεκῶς καὶ ἀδιαλείπτως ὥς αἱ ἡμέραι, ὥς αἱ ὥραι τοῦ χρόνου, διοχετεύονται εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων.

Ἀντίθετως τῶν ἐφημερίδων, τὸ βιβλίον συστηματικώτερα, προσεκτικώτερα, ἐπιμελέστερα, εὐσυνειδητότερα, ὁμαλώτερα, ἀπαθέστερα, ἡρεμώτερα πρὸς ἀναμφισβήτητον ὑποκειμενικὴν καὶ ἀντικειμενικὴν ὠφέλειαν συντάσσεται. Διότι οἱ μὲν γράφοντες πραγματεύονται κατὰ σύστημα μετὰ σκέψιν καὶ μελέτην μῦθον τινὰ, ιδεῶν τινὰ, θέματι, ὅπερ ἀνέτως ἐπεξεργαζόμενοι, εὐκαιροῦντες περιβάλλουσι καὶ χρωματίζουσι διὰ καλλιτεχνικῶν ὥραίων τύπων λόγου καὶ εἰκόνων, συμβάλλοντες οὕτως εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν τῆς φιλολογίας βελτίωσιν καὶ πρόοδον, καὶ συνάμα εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων, ὧν τὸ πνεῦμα, οἶονεὶ κατακλούμενοι ὑπὸ τῶν ὥραίων φράσεων κτὶ τῶν καλλιτεχνικῶν τύπων τοῦ λόγου, ὥς τὸ οὖς ὑπὸ τῶν μουσικῶν μελωδιῶν ἱποδέχεται ἀσμένως τὰς ἡθοποιούς ιδέας. Οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες ἐν ἡρεμίᾳ πνεύματος μελετώντες μετὰ προσοχῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ πραγματευόμενον θέμα, ἀντιλαμβάνονται ὅσον οἶόν τι ἀκριβῶς τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν ιδεῶν, αὐξάνοντες οὕτω τὰς γνώσεις των, καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον, τὰ αἰσθήματα αὐτῶν διαμορφοῦντες, καὶ τὸ ἥθος διαπλάσσοντες.

Τέλος, ἐνφ' ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐφημερίδων, τὸ πνεῦμα ἐπεφορτίζεται διὰ παντοίων καὶ πολυειδῶν σπερμάτων, ἅτινα ὑπὸ ἄλλου, ποικιλοτέρων οὐσιῶν στρώματος καλυπτόμενα τὴν ἐπιούσαν οὐδὲν δύνανται νὰ παραγάγωσιν, ὡφέλιμον, εἰμὴ σύγχυσιν καὶ κυκεῶνα ἐπιβλαβῆ, ἡ ἡρεμος ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου—καλοῦ νοεῖται οἰκοθεν—ἀνακουφίζει τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ καμάτου τῶν πρακτικῶν τοῦ βίου ἀσχολημάτων, φωτίζει αὐτὸ, ἐνισχύει τὸν νοῦν, αὐξάνει τὰς γνώσεις, καὶ ποικιλοτρόπως ἀποβαίνει λυσιτελὲς καὶ εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα.

Ἡ τυπογραφία διὰ τοῦ βιβλίου, διὰ τῆς φιλολογίης εἶναι ἡ φωτιστικὴ δῆς, ἡ διασκεδάζουσα τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας καὶ φωτίζουσα τὴν ὁδὸν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὴν πρόοδον, εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῆς, εἰς τὴν παντέλειαν. Διὰ δὲ τῶν ἐφημερίδων ἐξετράπη εἰς ἐστίαν πυρκαϊᾶς, ἥς αἱ καταστρεπτικαὶ φλόγες ἀποτελοῦσι κίνδυνον τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν.

Δὲν ἀξιόϋμεν ὅτι θέλομεν δυνηθῇ ν' ἀνακόψωμεν τοὺς κατακλιζόντας τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ποταμοὺς τοὺς ὁποίους καθ' ἐκάστην πρωΐαν καταχέουσιν ἐπ' αὐτοῦ αἱ καθημεριναὶ ἐφημερίδες. Ἀπλῶς ἐσημειώσαμεν τὸ φαινόμενον, ὅσοι δὲ θέλουσιν, ἄς ὡφεληθῶσιν, ἂν δύνανται, ἐκ τῶν παρηγήσεων τούτων.

Ε. Π.

Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΚΙΝΑ.

(Συνέχεια).

Τὰ δύο ταῦτα ἐλατήρια, ἅτινα ἐπενεργοῦσι τόσον ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Σινῶν, εἶναι ὁ φόβος καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ τὸ μυστηριώδες ἀνερμήνευτον Φέγκ-Σουϊ. Ἡ κατὰ γράμμα ἐξήγησις τῆς ἐκφράσεως ταύτης εἶναι ἀπλουστάτη· ἀῆρ καὶ ὕδωρ· ἀλλ' ἡ πίστις τὴν ὁποίαν ἐμπνέει καὶ ἐπιβάλλει τυραννικῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Σινῶν, ἀνάγεται εἰς τὰς εὐεργετικὰς ἐπιδράσεις, αἵτινες ἔρχονται ἀδιακόπως ἐκ τοῦ νότου, καὶ εἰς τὰς ὁλως ἀντιθέτους τὰς ἐπερχομένας ἐκ τοῦ βορρᾶ καὶ δυναμένας νὰ μεταβληθῶσι σὺν τῇ χρόνῳ ὑπὸ τῶν ἀλλοιώσεων τῶν ἐκεῖ φυσικῶν ὄρων.

Γυνὴ διακεκριμένη, ἣτις ἐπὶ πολὺ διέμεινεν ἐν Κίνα ἡ Μὶς Γόρδων Κούμμιγκ, γράφει· «Φαίνεται σχεδὸν ἀδύνατον εἰς ξένον εὐρωπαῖον νὰ κατανοήσῃ ἀκριβῶς τὴν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν ταύτην πίστιν τόσων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων· καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς ξένος δύναται νὰ μένῃ ἐπὶ ὤρας, εἰς Κίναν χωρὶς τόσον νὰ ἐξοικειωθῇ μετὰ τῆς λέξεως, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ σφοδρῶς νὰ νοή-

σῇ αὐτὴν ἐντελῶς. Προφανῶς ἔχει σχέσιν μετὰ τῆς ἡσυχίας τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἰσχυρᾶς πνευματικῆς στρατιᾶς τῆς ἀπαλλαγείσης τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ δυστυχίας τῶν ἀνθρωπίνων διαδόχων αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης. Εἶναι πρᾶγμα ἀνεξήγητον καὶ ἀπερίγραπτον, ἀλλ' ἐν τούτοις, πανίσχυρον, ἀόριστον καὶ ζοφερὸν πνεῦμα, τὸ ὁμοῖον παρεμπίπτει καὶ φράσσει τὴν ὁδὸν εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ προσπάθειαν. Εἶναι τὸ μέγα ἐλατήριο τοῦ ὑπερσυντηρητικοῦ τούτου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ὡς κραταῖον πρόχωμα, ἀποκρούει τόσον πεισματοδῶς καὶ εὐτόλμως τὴν ὑψουμένην πλύμηναν τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων, ἔχον ὡς βάσιν ἀκλόνητον, ὅτι ὁ μόνος ὁρος ἀσφαλείας ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀδράνεια, ἀντιτιθεμένη κατὰ πάσης τροποποιήσεως καὶ διαταράξεως παντὸς ἀρχαίου καὶ πάσης ἀπολείρας πρὸς τὰ νεώτερα».

Ἡ τῶν ὑπερσυντηρητικῶν αὕτη μερίς, ἣτις ἄρχεται καταπολεμοῦσα τὴν τῶν νεωτεριστικῶν πνευμάτων, διευθύνεται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν λογίων, οἵτινες κατέχουσι τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀναριθμίων ὑπουργημάτων τοῦ Κράτους καὶ οἵτινες ἀρκεῖ μόνον νὰ ψιθυρίσωσιν εἰς τὰ ὦτα τοῦ πλήθους τὴν μαντικὴν ταύτην λέξιν: Φέγκ-Σουϊ, διὰ νὰ ἀναφλέξωσιν ἐν μιᾷ στιγμῇ τὰς φυσικωτάτας δεισδαιμονίας καὶ νὰ ὠθήσωσιν αὐτὸν εἰς πᾶσαν βιαιότητα.

Ἡ πίστις αὕτη ἐξηγεῖ τόσα πράγματα τοῦ παραδόξου τούτου λαοῦ, ὥστε καλὸν ἔκριναι νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰσελθωμεν εἰς λεπτομερείας τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων αὐτῶν.

II

Ἀδύνατον ἀναλαμβάνει ἔργον, ὁ νομιζων ὅτι δύναται νὰ ἐκθέσῃ τὰ σινικὰ ἔθιμα, τὰ ἐφαρμοζόμενα ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ἀχανοῦς κράτους· πολλὰ πράγματα ἄλλως ἔχουσι πρὸς βορρᾶν καὶ ἄλλως πρὸς νότον· Ἀλλ' αἱ ἀντιφάσεις αὗται ἐφαρμόζονται εἰς λεπτομερείας καὶ ἐξωτερικὰς περιπτώσεις, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπυδαίας, χωρὶς νὰ συγκρούωνται ὡς πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς, αἵτινες διέπουσι τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ δὲν διαφέρουσι σχεδὸν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς τοῦ Οὐρανίου Κράτους Αὐτοκρατορίας. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Κίνα μόνη εἶναι τόσον μεγάλη, ὅση καὶ ἡ Εὐρώπη, κατοικουμένη ὑπὸ διαφόρων φυλῶν, ζώντων εἰς κλίματα ἐντελῶς ἀντίθετα, καὶ ὅτι σύστημα συγκεντρωτικὸν ὡς τὸ ἡμέτερον δὲ ἦτο ἐκεῖ ἀκατόρθωτον.

Ἡ θέσις τῆς γυναικός.

Σύρωμεν κατ' ἀρχὰς γραμμὴν ἀνυπέρβλητον μεταξὺ γυναικὸς πλουσίας καὶ γυναικὸς πενο-

σης· ὅπως πανταχοῦ, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ὁ τρόπος τοῦ βίου τῆς μὲν καὶ τῆς δὲ τοσοῦτον ριζικῶς διαφέρει, ὥστε οὐδὲν δύναται νὰ προσεγγίσῃ αὐτάς. Ἀλλὰ πλουσία ἢ πτωχή ἡ ἐν Κίνα γυνή, εἶναι ὄν θεωρούμενον ὡς κατώτερον. Ἡ γέννησίς της θεωρεῖται ὡς ποινή ἐπιβεβλημένη εἰς τοὺς γονεῖς της, οἱ δὲ πτωχοὶ, οἱ πεφορτισμένοι ἤδη δι' οἰκογενείας, ἐκὼς ἀπαλλάττονται αὐτῆς διὰ τῆς παιδοκτονίας· ὁ νόμος διαμυρτύρεται, ἀλλὰ δὲν καταδικαίει. Οἱ πλούσιοι σπανιώτερον ὑποπίπτουσιν εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καὶ τῆς πρώτης διαψεύσεως παρελθούσης ἀνατρέφεται τὸ παιδίον μετὰ τῆς αὐτῆς, ἧς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μερίμνης. Ἐγκατέλιπον μάλιστα τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, καθ' ἣν τὸ ἀτυχὲς θήλυ βρέφος ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐντὸς δέματος ῥακῶν. Οἱ τρομεροὶ οὗτοι πρόγονοι τῶν ὁποίων ὑπεδείξαμεν τὰς ἀπαιτήσεις εἶναι οἱ αἴτιοι τῆς κατωτέρας ταύτης θέσεως τῆς γυναικός. Ἐν τῇ ἀποδοδωμένῃ λατρείᾳ εἰς τὰς σκὰς τῶν νεκρῶν ἐν παρέργῳ μόνον μεταχειρίζονται τὴν γυναῖκα, πάντων ἐκτελουμένων ἀποκλειστικῶς ὑπὸ ἀνδρῶν.

Μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν ἑξ ἐτῶν ἡ μικρὰ κόρη μετέχει τῆς ζωῆς καὶ τῶν παιγνιδίων τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, ἐπὶ δὲ καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδῶν μελετῶν περὶ πρώτης ἐκπαιδεύσεως οὐδὲ λόγος. Κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος ἀρχεται ὁ συστηματικὸς ἀκρωτηριασμός τοῦ ποδός, διὰ μέσου στενῶν ταινιῶν τεχνικῶς καὶ ἀσπλάγχχνως διατεθειμένων. Τὸ ἡτροφημένον τοῦτο μέλος, ὅπερ πομπωδῶς καλεῖται «κρίνος χρυσοῦς» ἀποτελεῖ τὴν «ἀληθῆ κυρίαν», προοδοποιεῖ εἰς καλὸν γάμον καὶ ἡ δύναμις δὲ τῆς παραδόσεως εἶναι τόσο ἰσχυρὰ ὥστε τὸ παιδίον ὄχι μόνον παραδέχεται, ἀλλὰ καὶ ὑποφέρει μακρὰς βασάνους καὶ τὰς σκληρὰς ταύτας πέδας μᾶλλον ἢ τὴν ὑπεκφυγὴν τῆς βαράδρου ταύτης τυραννίας. Τοῦτο εἶναι ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων ἐμποδίων, τὰ ὅποια ἔχει νὰ ὑπερνικήσῃ ὁ χριστιανισμός. διὸ οἱ πλείστοι τῶν προσηλύτων, ἀφιερῶνται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν ἀγαμίαν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδίων καὶ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν.

Μόνον αἱ τοῦ γένους Μαντσοῦ, γυναῖκες δηλ. αἱ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, δὲν στρεβλοῦσι τοὺς πόδας των. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ αὐτοκρατορικὸν χαρέμιον· κατὰ παράδοξον ἀνωμαλίαν, οὐδεὶς τῶν κατοίκων τῶν ἀνακτόρων πρέπει νὰ ἔχῃ μικρὸν πόδα τεχνητόν. Ἐξαιροῦνται λοιπὸν τῆς φρικτῆς ταύτης σαλακωνείας καὶ τοῦ ἀλματώδους κλασασυχνισμοῦ, τὰς ὁποίας οἱ Σῖναι ποιηταὶ παραβάλλουσι πρὸς τὰς κυμαινομένας ἰτέας, καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ προστρέχωσιν εἰς τοὺς ὤμους τῶν

μεγαλοπόδων δούλων. ἵνα μετενεχθῶσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον,

Ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ τόσο ἀπαραίτητος διὰ τοὺς ἀνδρας, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται πᾶσα ἐπιτυχία ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῶν ὑπαλλήλων, εἶναι σχεδὸν ἀπηγορευμένη εἰς τὰς γυναῖκας. Πρὸς βορρᾶν δὲν ὑπάρχει καὶ πρὸς νότον εἶναι σπανιωτάτη Ἐν τούτοις ἐνίοτε πατήρ της διακρίνων ἐν τῇ θυγατρὶ του ὡραίας φυσικὰς κλίσεις πρὸς τὴν παιδείαν, ἐκπαιδεύει αὐτὴν καὶ εἰς τινὰς μεγαλοπόλεις, π. χ. ἐν Καντῶν, δύναται τις νὰ εὑρῇ διδασκάλους γυναῖκας, αἵτινες προσκαλοῦνται εἰς διαφόρους οἰκογενείας πρὸς διαπαιδαγώγησιν νεανίδων. Ἀλλὰ γενικῶς ἡ ἐκπαίδευσις τούτων περιστρέφεται εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, εἰς τὸν λίαν περίπλοκον κώδικα τῶν τύπων τῆς εὐγενείας, εἰς τὸ κέντημα, ἐνίοτε εἰς ὀλίγην ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ μουσικὴν, ἐὰν δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ οὕτω τοὺς ἀλλοκότους τόνους, τοὺς ὁποίους ἐξάγουσιν ἐκ μικρῶν ἐγχόρδων ὀργάνων. Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων εἶναι κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον λυπηροτέρα, καθόσον αἱ Κινέζαι εἶναι εὐφυεῖς, ὥς ὅλη ἡ φυλὴ αὕτη· μνήμης στεγανωτάτης καὶ μόλις ἐννοήσωσι τὰς ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὠφελείας, κατὰ τῆς ἀνίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας καταβαρύνονται, ἀναπτύσσουσι ἐπιδεξιότητα καὶ τάλαντον, δι' ὧν εὐκόλως θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀναδειχθῶσιν. Εἰς τὴν Κίναν, ὡς καὶ πανταχοῦ, ὁ χριστιανισμὸς ἀγωνίζεται νὰ ὑψώσῃ τὴν θέσιν τῆς γυναικός, καὶ ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν νεοφύτων αὐτῆς συναντᾷ τις τὰς πλέον πεφωτισμένας, ἂν καὶ αἱ πλείσται αὐτῶν εἶναι πτωχαί. Εὐθὺς ὡς ἔλθωσιν εἰς θεωγνωσίαν, παραδίδονται ἐκουσίως εἰς διδασκάλους, γενναίως καὶ ζηλωτάς.

Αἱ δυσκολίαι εἶναι μεγαλείτεραι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, διὰ τὰς γυναῖκας τῆς ἀνωτέρας τάξεως· διότι ἡ διαίρεσις τῶν φύλων εἶναι ἀκριβεστέρα, καὶ αἱ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀφήσωσι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κατοικίας των, σπανιώτεραι. Οἰκία σινική εἶναι εἶδος οἴκου γενεαικοῦ ἐργαστηρίου, ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ γυναῖκες ἐξέρχονται τρεῖς μόνον ἢ τετράκις κατ' ἔτος· ἴσως δὲ καὶ ὀλιγώτερον. Κατὰ τοὺς θερινοὺς καύσωνας, τὸ ἐργαστήριον μεταφέρεται μὲν ἀλλὰ δὲν ἀλλάσσει διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἤθη αὐτοῦ.

Ὁ προνομιοῦχος ξένος ὁ ὑπερβαίνων τὸ κατώφλιον εὐπόρου σινικῆς οἰκίας, δὲν εὕρισκει ὀπισθεν τοῦ λευκοῦ τοίχου, τοῦ φέροντας μίαν καὶ μόνην θύραν, οἰκίαν ἀπλὴν ὡς εἰς τὰς χώρας μας, ἀλλὰ συνεχῇ αὐλὴν λιθόστρωτον καὶ πλακόστρωτον, κεκοσμημένην δι' ἀνθοδοχείων, πέριξ τῶν ὁποίων ὑψοῦνται οἰκοδομαί, σκέπουσαι ὀλόκληρον οἰκογενειακὴν πατριάν, διότι εἶναι συνήθεια οἱ υἱοὶ νὰ μένωσι καὶ μετὰ τὸν γάμον των ὑπὸ τὴν πα-

τρικὴν στέγην. Αἱ οἰκοδομαὶ αὗται ὑποδιαρροῦνται ὑπὸ τῶν μεταξὺ στοῶν εἰς διαμερίσματα, ὧν, τινὰ μὲν προσιτὰ καὶ κοινὰ τοῖς πᾶσιν, ὡς ὁ πρόδομος, ἐνθα καθ' ἑκάστην τελοῦσι τὴν λατρείαν τῶν προγόνων, τὸ ἐξωτερικὸν ἐντευκτήριον, τὸ ἐσωτερικὸν, καὶ ἡ βιβλιοθήκη τὰ δὲ λοιπὰ σχηματίζουσι διαμερίσματα, συγκεῖμενα ἐκ τριῶν ἢ πέντε δωμάτων δι' ἑκάστην οἰκογένειαν· ἐκεῖ ὑπάρχουσι προσέτι περίπτερα, διὰ τὰς δευτερευούσας γυναῖκας, τὰ παιδιά, τοὺς ὑπρέτας καὶ τὴν θεραπείαν, καὶ τέλος διὰ τοὺς συγγενεῖς ἢ τὰς διερχομένας φίλας. Τὸ πᾶν εἶναι ἀναμεμιγμένον μετὰ μικρῶν σκιερῶν κήπων, ἐνθα ἐγκατασπείρονται μικρὰ ἰχθυοτροφεῖα, κεκοσμημένα ὑπὸ χρυσῶν ἢ καὶ ἀργυρῶν ἰχθύων, ἰδιόρρυθμοι μικραὶ γέφυραι καὶ δένδρα παραδόξως κεκαρμένα. Ὡς ὕψιστη πολυτέλειά λογιζεται ἡ κατάχρησις ζύλου γεγλυμμένου, πάντοτε σχεδὸν μαύρου, χρησιμεύοντος διὰ τοὺς κίονας, τὰ διαφράγματα, τῶν στολισμῶν τῶν στεγῶν, τὰ ἐπιπλα, ὡς καὶ τὰ ὠραίων ἀποχρώσεων καὶ θαυμασίως πεποικιλμένα. πλούσια ὑφάσματα.

Ἐν ταῦθα ἡ νέα κόρη, ἀνατρεφόμενη ἐν μέσφω πολυαριθμῶν συγγενῶν γυναικῶν, μυεῖται καθ' ἑκάστην τὴν ματαίαν καὶ ἄεργον ζωὴν, εἰς ἣν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ μέλλον, ζωὴν πλήρη ματαιοτήτων μακρῶν φροντίδων διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τελετῶν οἰκογενειακῆς λατρείας, ὑποδοχῶν τινων καὶ ἐπισκέψεων καὶ εἰς σπανίας ἐκδρομὰς μέχρι τῶν τάφων τῶν προγόνων.

Συνήθως τὰ παιδιά τῶν Κινέζων μνηστεύονται ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ· εἶναι λόγος οἰκονομίας ἢ συρμοῦ δύο οἰκογενειῶν, καὶ οὔτε ποτε καὶ ἀν συμβῇ μετὰ τοῦ διαστήματος τῶν ἀρράβωνων καὶ τοῦ γάμου, ἀπώλεια τῆς περιουσίας ἢ τῆς ὑγείας, κακὴ διαγωγὴ τοῦ μνηστήρος, ἢ ὅποιαδήποτε ἄλλη περίστασις ἐναντία, ἢ ἄλλως εἶναι δεδεμένη. ὀφείλει νὰ ὑπομένη. Συχνάκις ἡ δυστυχὴς ὑπανδρευθεῖσα ὑπὸ τοιούτους ὁρους, ἐπωφελεῖται μωρῶς τῆς πρώτης ἐπισκέψεως, ἣν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς γονεῖς τῆς, κατόπιν τεσσάρων μηνῶν ζωῆς συζυγικῆς, ὅπως ἀπαλλαγῇ δὴθεν διὰ τῆς αὐτοχειρίας ἀφορήτου ὑπάλυξως. (Ἀκολουθεῖ).

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Τῷ Σαββάτῳ τῆς ε' Ἑβδομάδος τῶν Νηστεῶν ἐορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀναγινώσκοντες (νῦν ἀφ' ἐσπέρας) κατ' ἐξοχὴν τοὺς Οἴκους τῆς Θεοτόκου. Τὸν εὐχαριστήριον ἢ χαιρε-

τιστήριον τοῦτον Ὑμνον οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέογιον τὸν τότε (620) Πατριάρχην Κων)πόλεως, οἱ δὲ εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, τὸν τότε Χαρτορύλακα τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην μάλιστα ἡ Ἐκκλησία προσέδχεται μετὰ πομπῆς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, σιρέφουσα σχεδὸν ὅλον τὸν ἐσπερινὸν εἰς κατανυκτικὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου, τῆς ἐκλεγείσης ὑπερμάχου στρατηγοῦ τῶν πιστῶν, καὶ ἀνακράζουσα ἐκ βάθους καρδίας «Χαῖρε νύμφη ἀνύμρευτε».

Πάλαι ποτὲ, ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου (620, ἀπόντος τότε τῆς Κων)πόλεως) καὶ τοῦ Πατριάρχου Σεργίου, τῇ προστασίᾳ αὐτῆς ἐσώθη ἡ Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα ἐκ τῆς ὀλεθρίας πολιορκίας τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῶν Σκυθῶν, γενομένην κατ' αὐτάς τὰς ἰδίας ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ τότε ὁ συναθροισθεὶς ἐν τῷ ἐν Βλαχέρνοις ναφ κληρὸς καὶ λαὸς ἐτέλεσαν εἰς τιμὴν Αὐτῆς εὐχαριστήριον ὕμνωδιαν, μὴ καθίσαντες πρὸς ἀνάπausιν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα Ἀκάθιστος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ὕμνωδιᾳ ταύτῃ, μετὰ τῶν ἐγκωμιστικῶν ἐκφωνήσεων εἰς τιμὴν τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου, ἐξόχως εἰκονίσθη τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τούτου ἕνεκα ἡ Ἐκκλησία ἐθέσπισε, πρὸς μνήμην καὶ οἰκοδομὴν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ὅπως κατὰ τὴν εἰρημένην ἡμέραν ψάλληται ἡ Ἀκολουθία αὕτη, ἣτις ὀνομάζεται ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ, εἰς δὲ τὸν ἐλεύθερον ζῆλον τῶν υἱῶν αὐτῆς ἐνεπιστεῦθη τὴν συνεχῇ ἀνανέωσιν τοῦ Ἀκαθίστου ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις ἐκκλησιαστικαῖς καὶ οἰκιακαῖς προσευχαῖς.

«Χαῖρε, ψάλλουσιν Αὐτῇ οἱ πιστοί, „Ἄνθος τὸ ἀμάραντον· δένδρον ἀγλαόκαρπον τὸ φέρον τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον· ἔμψυχε παράδεισε· νεφέλῃ ὀλόφωτε· λαμπὰς τοῦ ἀδύτου φωτός· ἀστήρ ἐμραίνων τὸν „Ἥλιον· ὄχημα τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ· „ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· ὀρμητήριον „τῶν ἐν τῷ πελάγει· τῶν θλίψεων· λιμὴν „τῶν τοῦ βίου πλωτῶν· στύλε πύρινε, „εἰσάγων εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον».

Ο ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐλαμψ' ὁ ἥλιος τοῦ Μαρτίου στήν παγωμένη φύσι,
κί ἡ ἀνοιξις σάν ντροπαλή,
π' ἀκόμα δέν τολμᾷ πολὺ
προβάλλει μὲ τῆς χάρις τῆς, ζωὴ νὰ μᾶς σκορπίσῃ.

Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πρᾶσινισαν στὴ γῆ τὰ χορταράκια.
Τὴ στέγη ποῦχαν γιὰ φωλιά
τὴν ἄφησεν χειμωνικεῖα
κι' ὅλο φωναῖς, μέσ' τὰ κλαδιά πετοῦν τὰ σπουργιτάκια.

Ἡ ἄμωρρη ἀμυγδαλιά ἐτοίμασε στολίδια
τὰ λούλουδά της τ' ἀπαλὰ,
ρόδοχιονάτα καὶ πολλὰ,
μὰ τοῦ Μαρτίου τὴν φόβισαν τὰ πονηρὰ :αἰχνίδια.

Γιατ' εἶναι ὁ Μάρτης ἄστατος σ' ὅ,τι κι' ἂν μᾶς χαρίζει
μὲ τοῦ ἥλιου τὴ θερμὴ 'ματιὰ'
σὲ μὰ τοῦ παγερῆ νυκτιᾶ
μαραίνει τ' ἀνθὴ τὰ μικρά, καὶ τὰ πουλιὰ φοβίζει.

Κί' ἂν ἔχῃ ὅμως ἀπιστιᾶς, ἔχει καὶ χάρι πάλι,
μὲ τὴν πνοή του τὴ θερμὴ
χαρὰ μᾶς δίδει μὰ σιγῇ
πρώτος αὐτὸς, στῆς χειμωνιάς τὴ μαθρ' ἀνεμοζάλη.

Βάρνα
Μάρτιος, 1898

A. X.

Ἡ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ.

Πρὸ τινος χρόνου ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ Βατικανῷ ἡ εἰκοσαετηρίς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως Λέοντος τοῦ XII. Εἰς τὰς 20 ἀκριβῶς Φεβρουαρίου τοῦ 1878 ὁ πρωτοστάτης καρδινάλις (camerlingue) Πέτσης ἐξελέγη διάδοχος Πίου τοῦ Θ'.

Ἐπάρχει ἀνέκδοτον περίεργον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Εἰς τῶν ἰσχυρῶν λόγων τῆς ἐκλογῆς Λέοντος τοῦ XII, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέτων πλεονεκτημάτων του ἦτο καὶ ἡ κλονιζομένη ὑγεία του. Εὐσεβέστατοί τινες ἐκ τῶν καρδινάλιων, οἵτινες μυστικῶς ὠρέγοντο τοῦ θρόνου, ὑπεστήριξαν τὴν υποψηφιότητα αὐτοῦ, προεξοφλοῦντες ὀλίγον, ἅς τὸ εἴπωμεν μυστικῶς, νέαν ἐκλογὴν ἐντὸς μικροῦ. Ὁ ἅγιος ὅμως Πατὴρ «καλὰ τοὺς ἐδιώρθωσε», κομψότατα διαλύσας τὰ σχέδια αὐτῶν. Εἰκοσιεὶς ἔτη δέν εἶναι τι ἀνάξιον λόγου καὶ ἀσήμαντον διὰ πάναν!

Γ.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΚΙΝΑ.

Ἐν Σαγκαί τῆς Κίνας συνετελέσθη γεγὸνός, οὗ ὅμοιον δέν ἀναγράφει ἡ ἱστορία τοῦ μεσημβρινοῦ τούτου κράτους. Δεκάς κινέζων, κυριῶν

συναθροισθεῖσα ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ μέγα δειπνὸν εἰς πεντήκοντα περίπου κυρίας ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς παροικίας. Εἶναι καὶ τοῦτο σημεῖον τῶν καιρῶν. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν τοιοῦτόν τι νὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἀδύνατον. Προσεκλήθησαν. λοιπὸν ἅπασαι, αἱ κυρίαι τῶν προξένων καὶ τῶν διαφόρων ἱεραποστόλων καὶ ἐμπόρων. Αἱ «χαρίεσαι ξενίζουσαι», λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀπωτάτης Ἀνατολῆς, μετεχειρίσθησαν μαχαιροπερόνας, ἔπιον καμπανίτην, καὶ συνεμορφώθησαν καθ' ὅλα πρὸς τὸν συρμόν τῶν λευκῶν λαῶν.

Ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ λαμπρὰ ἐνδυμασία αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξαίρετον ταύτην στιγμὴν ἐξαίρουσι καλλίτερον παντὸς λόγου ἢ ἐγγράφου τὸ δικάϊωμα ὃ ἔχουσιν αἱ Σίναί γυναῖκες νὰ μὴ θεωρῶνται πλέον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ὡς ποσότης καταφρονητέα.

Γλυκανθεῖσαι ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἐπιτυχίας αἱ κυρίαι τοῦ Σαγκαί, ἀπαιτοῦσι τὴν ἰδρυσιν ἀνωτέρας σχολῆς τῶν θηλέων τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας, ἔνθα ὡς πρῶτος ὕρος παραδοχῆς θὰ ἀναγραφῇ ἡ μὴ πῆρσις καὶ στρέβλωσις τῶν ποδῶν.

Βεβαιοῦται ὅτι ἂν καὶ τοῦτου ἐπιτύχωσιν, ἔχουσιν ἀπόφασιν νὰ προχωρήσωσι περαιτέρω καὶ νὰ ἀπαιτήσωσιν ἐνεργὸν μέρος ἐν τῇ διοικήσει τοῦ οἴκου... Ἴδου προοίμια τῆς ἐνάρξεως καὶ τοῦ ἐν Κίνα γυναικείου ζητήματος.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΚΟΠΗ ΥΕΛΟΥ ΔΙΑ ΨΑΛΙΔΟΣ.

Ἐπάρχει ἀπλούστατος τις τρόπος πρὸς κοπὴν ὑέλου διὰ ψαλίδος. Τὸ τοιοῦτον φαίνεται ἀδύνατον, ἀλλ' ὅμως κατορθοῦται. Λαμβάνομεν καδίσκον πλήρη ὕδατος, καὶ βυθίζοντες ἐν αὐτῷ τὴν τε ψαλίδα καὶ τὴν ὑελον, κόπτομεν αὐτήν. Αὕτη ἀληθῶς διαχωρίζεται ὡς ναστόχαριον κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν χωρὶς νὰ θραυσθῇ. Ἄν ὅμως μέρος τι τῆς ὑέλου ἢ τῆς ψαλίδος μένει ἐκτὸς τοῦ ὕδατος, τότε ἡ τομὴ ἀποτυγχάνει. Ἴδου δὲ πῶς ἐξηγεῖται τοῦτο· τὸ ὕδωρ παντελῶς καταπαύει τὴν κίνησιν τῶν ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ τῇ ὑέλῳ μορίων καὶ οὕτως ἀποβάλλουσα τὸ εὐθραυστον αὐτῆς, ὡς σῶμα χαλαρῶς ἠνωμένων μορίων ἀπαλῶς διαχωρίζεται.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΘΙΜΑ.

Ἐν Κίνα θεωρεῖται ὡς μεγίστη ὕbris ἡ διὰ τῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης κρούσις. Ὁ ἐν Πεκίνῳ ἄγγλος ἐπιτετραμμένος συζητῶν ποτε περὶ

σπουδαίου ζητήματος μετὰ Σινών διπλωματῶν, ἐν τῇ ἐξάψει αὐτοῦ ἐκτύπησεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης· οἱ Κινέζοι πληρεξούσιοι λίαν δυσαρ-στηθέντες ἐκ τοῦ διαδήματος τούτου τοῦ ὑπερηφάνου ἄγγλου, ἐθεώρησαν αὐτὸν ἀμαθέστατον, καὶ μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν κατ' αὐτοὺς ιδεάν ἀνατροφῆς.

Ἐν Γαλλίᾳ θεωρεῖται ὡς ἄτοπον καὶ προσβλητικὸν ἡ ἐν ἐπισκέψει ἐπὶ τοῦ δαπέδου κατὰ-θεσις τοῦ πῖλου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ θεωρεῖται ὡς ὅλως ἄτοπον ἡ μὴ τάσις τῆς χειρὸς πρὸς τὸν εἰς ὃν συνιστάμεθα, καὶ ἡ μὴ διὰ τοῦ «*Πῶς ἔχετε;*» προσφάνησις· Ἡ θλίψις τῆς χειρὸς ἔχει μεγάλην σημασίαν· προῆλθε δὲ ἐκ τῆς κατὰ τοὺς βαρβάρους καιροῦς, διὰ τῆς ψηλαφήσεως τῆς κενῆς χειρὸς, βεβαιώσεως, ὅτι οὐδὲν ὕπλον κρύπτεται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὡς φίλος προσέρχεται ὁ χαιρετίζων.

Οἱ ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀμερικῇ οἰκοῦντες Ἰσπανοὶ θεωροῦσιν ὡς ἀτιμίαν τὰ ἐξῆς· Ἄν, ἐνῷ τις, καίτοι γνωστος, σοὶ προσφέρει τὸ σιγάρων αὐτοῦ διὰ νὰ καπνίσῃς ἐπ' ὀλίγον, σὺ ἀρνηθῇς. Ἐπίσης μεγάλη ἀτιμία θεωρεῖται ἂν, προσκληθεὶς τις ἐντελὼς ἄγνωστος ἀρνηθῇ νὰ πῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τοῦ προσφέροντος ποτηρίου. Εἰσέρχεται τις π. χ. εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ ἄρχειται συνομιλῶν μετὰ τοῦ γείτονος αὐτοῦ. Εὐθὺς ὡς οὗτος παρατηρήσῃ, ὅτι ὁ γείτων του δὲν κρατεῖ σιγάρων, προσφέρει τὸ ἑαυτοῦ, ἵνα καπνίσῃ ἐπὶ μικρὸν, Ὁ γείτων ὀφείλει νὰ δεχθῇ, καὶ καπνίσας πάλιν ἐπιστρέψῃ αὐτό. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ ἀρνήσις ἔχει κινδυνώδεις συνεπείας· διότι ὁ προσβληθεὶς δύναται νὰ ἐνεδρεύσῃ τὸν ἄγνωστον καὶ διατρυσήσῃ αὐτὸν διὰ τῆς μαχαίρας. Ἡ αὕτη ἐθιμοτυπία ἐπικρατεῖ καὶ ὡς πρὸς τὸν οἶνον. Ἄν, εὑρεθῇς ποτε ἐν Βρασιλίᾳ, ἀρνηθῇς νὰ πῇς οἶνον ἐκ τοῦ ποτηρίου τοῦ προσφέροντός σοι, οὗτος σὲ φονεύει πάραυτα· ὥστε «σὲ ξένο χωρὶ μὲ δικό τινι Τυπικὸ δὲν πρέπει νὰ ἀπιένῃ τις»· «Κάθε τόπος καὶ ζακόνι»—«*Ländlich sittlich*» λέγουσι καὶ οἱ Γερμανοί,

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

Ὁ χωρικὸς Μανώλης ἐξομολογεῖται εἰς τὸν πνευματικὸν διὰ νὰ μεταλάβῃ·

— Μὴν ἐκλεψῇς κατσίκια σὸ χωριό;

— Ὁχι, ἀγίε θέσποτα!

— Κάνένα πρόβατο;

— Θεὸς φυλάξαι, θέσποτά μου!

Ὁ Μανώλης ἐξερχόμενος συναντᾷ καθ' ὁδὸν ἄλλον χωρικὸν καὶ περιχαρῆς·

— Τί καλά, τί λέγει, ποῦ δὲν μὲ ἠρώτησεν ὁ παπᾶς

Νικόλας γιὰ γουρουνί!...

Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Τὸ πᾶν ἐλέχθη διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐν τούτοις ἀφόδως, ἄνευ ἀναμασθήσεων, δύναται τις νὰ γράψῃ· διότι ἐν αὐτῇ παρατηροῦνται ἐκάστοτε νέοι ὀρίζοντες.

Ἐντὸς ἑξ μηνῶν πολλὰ μεταβολαὶ ἐκτελοῦνται· ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποῖον ἐγένετο κατὰ τινα τρόπον ἐξακολουθεῖ ὅλως διάφορον. Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐπικρατεῖ καὶ βαδίζει γιγαντιαίους βήμασι. Βλέπη τις ἐν αὐτῇ τὰς θεωρίας γινόμενας μικρὸν κατὰ μικρὸν πράξεις. Ἐκαστος θεωρητικῶς γνωρίζει ὅτι ὁ ἠλεκτρικὸς πυκνωτὴς καθ' ἑαυτὸν δύναται συγρόνως νὰ μεταφέρῃ, νὰ θερμαίνῃ καὶ νὰ φωτίζῃ Ἀλλ' ἐν Εὐρώπῃ ὀλίγον ἐφηρμόσθη τοῦτο· ἐν τούτοις ἐνταῦθα εἶναι σύνθηρες καὶ λίαν διαδεδομένον. Τὰ παντοφορεῖα ἡ αἱ ἄμαζαι φαίνονται ὡς νὰ κινῶνται μαγικῶς. Οὐδὲν ἐξωτερικὸν φαινόμενον. Μία ἀγκύλη ἀπλῇ διὰ νὰ σταθῇ ὅπως ἐπιτραπῇ νὰ ἀνέλθωσιν ἢ νὰ κατέλθωσιν οἱ ταξιδιωταί. Ἐντὸς μηνῶν τιῶν ὁ τροχιόδρομος ὁ κατ' αὐτοὺς «*Elevated car*» δὲν θὰ ἔχῃ πλέον ἀτμοκίνητον σιδηροδρομικὴν ἄμαζαν. Αἱ δοκιμαὶ πληρέστατα ἐπέτυχον. Ὁ ἠλεκτρισμὸς μόνος θὰ παρέχῃ κίνησιν φῶς καὶ θερμότητα· καὶ δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πᾶν, λέγουσιν. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἐνθα, ὡς γνωστὸν, αἱ μετεωρολογικαὶ μεταβολαὶ εἶναι πολὺ τραχεῖαι, καὶ πρέπει νὰ καταπολεμήσῃ αὐτὰς τὸ ψῦχος, ἡ θερμότης, εἶναι ἀνυπόφορος. Λοιπὸν μαντεύσατε; — θὰ θέσωσι ψυκτῆρα ἠλεκτρικὸν διὰ νὰ διαχέῃ ἀέρα δροσερὸν ἐντὸς τῶν ἄμαζων. Δὲν εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς προόδου; Καὶ πάντα ταῦτα ἀντὶ 27 ἑκατ., ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀπόστασις. Πιστεύετε ὅτι ἡ Ἑταιρία θὰ καταχρεωθῇ ἕνεκα τῶν ἐπαχθῶν βελτιώσεων; Ὁχι βεβαίως, τὰ ἔσοδα ὑψώθησαν 40 φρ. εἰς δύο μῆνας. Ἡ σχετικὴ αὕτη εὐεστώ των μέσων τῆς συγκοινωνίας ἔλκει τοὺς ταξιδιωτάς ἀνὰ χιλιάδας, ἡμέραν καὶ νύκτα, διότι ἡ ὑπηρεσία οὐδόλως διακόπτεται.

Ὅλα αἱ τάξεις τῆς οἰκονομικῆς κοινωνικῆς κλίμακος συσσωρεύονται ἐκεῖ· καὶ πρᾶγμα ἀξιοπεριέργον χωρὶς νὰ διαγκωνίζωνται καὶ παραγκωνίζωνται ἑκάστος ἡσύχως ἀναγινώσκει καθήμενος τὴν ἐφημερίδα, ἂν εὖρῃ κάθισμα κενόν· ἢ ὀρθίος, ἔχων ἐκτεταμένην τὴν χεῖρα, καὶ κρατῶν λωρίον μετάλλινον διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἐπὶ τῶν γειτόνων του, ἂν ὅλαι αἱ θέσεις εἶναι πλήρεις. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐν τραίνον, μία ἄμαξα δὲν εἶναι ποτὲ πλήρης, διότι ὁ ἀριθμὸς των θέσεων εἶναι ἀπερίγραπτος. Ἐκαστος προσέρχεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτταν ταχέως, διὰ νὰ μὴ περιμένη ποτὲ, καὶ μόνον τοῦτο αἱ διαταράξεις καὶ φιλονεικίαι εἶναι σπάνιαι.

Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ μέσος ὕρος τῆς τοῦ πολλοῦ λαοῦ ἀνατροφῆς ὑπερβάλλει κατὰ πολλὰ τὴν τοῦ ἡμετέρου. Γ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

ΕΞΕΛΛΗΝΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ...

Ἐψηλὴ Ἡγεμονικὴ ἀδεία, ὡς προανηγέλην ἴδῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου λήξαντος ἔτους, ἤρξαντο ἐκδιδόμενοι ἐν γλώσσῃ ἑλληνικῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Πύργῳ ἐλλογίμου καὶ φιλοπόνου ἡμῶν φίλου κ. Στ. Δεσποτοπούλου, οἱ Βουλγαρικοὶ Κώδικες, εὐγνωμόνως ἀνατιθέμενοι τῷ Αὐτοῦ Βασιλικῇ Ἐψηλότητι τῷ Ἡγεμόνι τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδῳ τῷ Ι.

Τὸ αὐτὸ φυλλάδιον, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου φιλοκάλως τετυπωμένον, ἀρχόμενον ἐκ τῶν Γενικῶν τῆς «Πολιτικῆς δικονομίας» διατάξεων, χωρεῖ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Α' Βιβλίου. Περὶ διεξαγωγῆς ὑποθέσεων ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων (Κεφ. Ι περὶ δικονομίας) εἰς 8-ν ἐν 4 φύλλοις, καθότι προηγείται ἡ ἀφιέρωσις μετὰ τοῦ Προλόγου, ὃν παρατίθεμεν ὥδε ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως.

Ἐχων ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὅσον ἀπλοποιῶνται οἱ νόμοι τόσον καὶ σαφέστατοι καθίστανται παρὰ τοῖς πολίταις καὶ ὅτι ὅσον περισσώτερον οἱ πολῖται κατανόουσι τὸ πνεῦμα τῶν νόμων τόσον καὶ ἡ πολιτεία αὐτῶν κραταιοῦται καὶ εὐημερεῖ, προέβην εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἡγεμονίᾳ ἐν ἰσχύϊ νόμων εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, φρονῶν ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης πράξεως ἀπλοποιῶ σχετικῶς ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τοὺς νόμους, παρέχων οὕτω διπλὴν τὴν ὠφέλειαν.

Τὸ κείμενον τῶν νόμων μετεφράσθη κατὰ λέξιν ἀνευ οὐδεμιᾶς προσσθαιρέσεως. Ἐν τῇ Πολιτικῇ ὁμῶς Δικονομίᾳ περεθέσαμεν καὶ γενικὸν σχεδὸν κύρος ἔχουσαν, ἐρμηνείαν ἀρθρῶν τινῶν ὅπως ταῦτα ἡρμηνεύθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν κ. κ. Δ. Ἡσαίῳ κ. Β. Ζ. Περφάνῳ, ἦν ἀκριβῶς εἶχον ἐπ' ὄψιν.

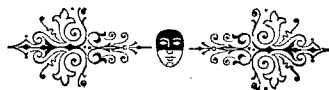
Ὅτι ὁ σκοπὸς μου εἴαι πρακτικὸς καὶ ὠφέλιμος οὐδεμία ἀμφιβολία, διότι ἕκαστος ἐκ τῶν ὁμογενῶν μου τὴν τυχούσαν αὐτῷ ἀπορίαν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ λύῃ μόνος ἀνευ τῆς μεσολαβήσεως τρίτου, συμβουλευόμενος τὸν ἀχώριστον σύντροφόν του, τοὺς Βουλγαρικοὺς Κώδικας.

Πεποιθὼς δὲ ὅτι τὸ Σεβαστὸν Δημόσιον θέλει ἐκτιμῆσαι δεόντως τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλον τοῦ ὡς εἴρηται ἔργου, δηλῶ, ὅτι καθ' ἕκαστον

ἔτος ἐξακολουθήσω ἐκδίδων μεταπεφρασμένα τὰ ἕκαστοτε συμπληρωματικὰ ἄρθρα τῶν διαφορῶν νόμων καὶ τοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Σοβράνιε ψηφισομένους νέους τοιοῦτους μετὰ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν καὶ παραπομπῶν.

Ἡ ἐκδοσις γενήσεται κατὰ φυλλάδια ἐκ 2 τυπογρ. φύλλων 8 ου σχήματος κατὰ δεκαπενθήμερον. Αἱ δὲ συνδρομαὶ ὀρισθεῖσαι διὰ τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς 12 λέβη ἐτήσιως καὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς φρ. χρ. 15. καταβάλλονται τῷ ἐκδότῃ Σταύρῳ Δεσποτοπούλῳ εἰς 2 ἀναλόγους δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ 1 φυλλαδίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου εξαμήνου.

Παρακαλοῦντες τὸν φίλον ἡμῶν ἵνα ἐπιστήσῃ, ἂν εὐαρεστεῖται, τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ τυπογραφικὰ λάθη, καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν μετάφρασιν τῶν τεχνικῶν νομικῶν ὄρων, συγχαίρομεν αὐτῷ, διότι παραδίδει εἰς τὸ κοινὸν ἐν καθαρᾷ γλώσσῃ ἐξελληνισθεῖσαν καὶ ἐπιστημονικὸν κύρος ἔχουσαν τὴν τόσον πρακτικὴν καὶ ὠφέλιμον τῇ κοινωνίᾳ νομικὴν ταύτην Συλλογὴν.

ΜΕΘΟΔΟΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Εἰς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ φιλομούσους ὁμογενεῖς συνιστῶμεν θερμότερα τὴν ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀγγιᾶλου καλοῦ ἡμῶν φίλου λίαν ἐπιμελῶς ἐκπονηθεῖσαν καὶ προσφάτως ἐνταῦθα ἐκδοθεῖσαν μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας μέθοδον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Βουλγαρικῆς γλώσσης.

Ἡ μέθοδος αὕτη, πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ οὖσα, ἐξεπονήθη οὐχὶ μόνον πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἀστικῶν σχολῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς φιλομούσου ὁμογενοῦς· περιέχει δὲ ἐκτενῆς περὶ προφορᾶς ἐνὸς ἐκάστου τῶν γραμμάτων κεφάλαιον, καὶ πληρὲς σχεδὸν τὸ σύστημα τῆς τῶν Βουλγάρων γραμματικῆς, λίαν εὐμεθόδως ἐφηρμοσμένον ἐν Βουλγαρικαῖς καὶ Ἑλληνικαῖς θέμασι καὶ ἀναγνώσμασι, καὶ τιτᾶται λέβ. 150.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Κ. Εἰρ. Γ. Καλλεντζή, Ἐθναλ. Χ. Καλλεντζή ἐνταῦθα συνδρομαὶ ἐτίσαι ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.

Ἐλ ἡ φ θ η : „Християнски Свѣтъ“.—Руссе.